

således ikke indebære begrænsninger i et forbuds virkninger. Noget andet er, at i tilfælde, hvor der er tale om f.eks. en egentlig computercafé, vil den strafbare virksomhed, der udøves i de pågældende lokaler, formentlig i de fleste tilfælde ikke have en sådan karakter, at den opfylder kravene i stk. 1 om at være egnet til at medføre ulempe og utryghed hos omkringboende.

Til § 2

Det foreslås i *stk. 1*, at et forbud gælder i 3 måneder fra den dag, det træder i kraft, og at det kan forlænges med indtil 3 måneder ad gangen. Forlængelse af forbudet forudsætter, at forholdene giver grund til at antage, at den strafbare aktivitet ellers vil blive genoptaget.

Et forbud kan til enhver tid tilbagekaldes inden 3-måneders periodens udløb, hvis der ikke længere er grundlag for forbudet. At den kriminelle aktivitet ophører som følge af, at der er nedlagt forbud mod besøgende i lokalerne, kan naturligvis ikke i sig selv medføre, at forbudet ophæves. Den, der råder over lokalerne, må således også vise over for politiet, at der er taget initiativ til i stedet at benytte lokalerne til andre (lovlige) formål. Forbudet vil normalt også kunne ophæves, hvis f.eks. en ny lejer, der ikke har nogen forbindelse med den pågældende kriminelle aktivitet, overtager rådigheden over lokalerne.

Et forbud kan tidligst træde i kraft, når det er bekendtgjort ved skiltning og meddelelse i den lokale presse, jf. nedenfor.

I *stk. 2* angives, hvordan et forbud efter § 1 skal bekendtgøres.

Det foreslås, at forbudet bekendtgøres ved skiltning på stedet og meddelelse i den lokale presse. Det forudsættes, at politiet også meddeler i den lokale presse, hvis et forbud ophæves inden 3-måneders periodens udløb.

Der skal endvidere gives den, der råder over lokalerne, særskilt meddelelse om forbudet. Denne meddelelse vil normalt blive givet i forbindelse med den fornyede partshøring forud for nedlæggelsen af forbudet, hvor politiet normalt vil følge samme fremgangsmåde som beskrevet ovenfor vedrørende meddelelse af advarsel efter § 1.

Til § 3

Det foreslås, at den, der råder over de pågældende lokaler, og som har fået forbud mod at modtage besøgende i lokalerne, skal kunne forlange, at den myndighed, der har truffet afgørelsen om forbudet, indbringer

spørgsmålet om forbudets berettigelse for domstolene.

Muligheden for at forlange en retsafgørelse afskærer ikke muligheden for almindelig administrativ rekurs (klage) vedrørende politimesterens (politidirektørens) afgørelse om forbud. Klage sker til Justitsministeriet og har ikke opsættende virkning.

Et forbud kan kræves indbragt for domstolene, selv om den, der råder over lokalerne, ikke har udnyttet de administrative klagemuligheder.

Det foreslås, at anmodning om domstolsprøvelse ved myndighedens foranstaltning skal være modtaget hos den pågældende myndighed senest 4 uger efter, at det pågældende forbud – eventuelt efter en eller flere forlængelser – er ophørt, jf. *stk. 2, 1. pkt.* Forbudet ophører senest 3 måneder efter den dag, hvor det er trådt i kraft. Ikrafttrædelsen kan tidligst ske, når forbudet er blevet bekendtgjort ved skiltning på stedet og ved meddelelse i den lokale presse, jf. bemærkningerne ovenfor til § 2.

Overskrides den anførte frist, kan sagen ikke længere kræves indbragt for domstolene ved den pågældende myndigheds foranstaltning. Efter fristens udløb kan den, der råder over lokalerne, selv anlægge retssag i medfør af grundlovens § 63, og forbudets berettigelse vil også kunne prøves under en eventuel straffesag om overtrædelse af forbudet.

Anmoder den, der råder over lokalerne, rettidigt om domstolsprøvelse, skal sagen anlægges ved den stedlige byret i strafferetsplejens former, jf. *stk. 2, 2. pkt.* Det indebærer bl.a., at den pågældende myndighed har bevisbyrden for de faktiske forhold, der er forudsætningen for, at forbudet er berettiget.

Det foreslås, at anmodning om domstolsprøvelse ikke har opsættende virkning, medmindre retten bestemmer det, jf. *stk. 3*. Et forbud vil således skulle efterleves fra den dag, hvor det er blevet tilkendegivet ved skiltning og ved meddelelse i den lokale presse, eller eventuelt fra den senere dag, som politiet har fastsat.

Til § 4

Det foreslås, at den, der uagtsomt eller forsætligt overtræder et forbud ved at modtage besøgende eller ved at opholde sig som besøgende i eller i umiddelbar nærhed af de pågældende lokaler, skal kunne straffes med bøde. Det følger af almindelige regler om tilregnelighed (forsæt og uagtsomhed) og medvirken, at den, der råder over lokalerne, efter omstændighederne vil kunne straffes, selv om det ikke er vedkommende selv, der har modtaget besøgende i strid med forbudet.